

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Fe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, L., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 121.

V Ljubljani, v ponedeljek 29. maja 1893.

Letnik XXI.

Tržaške mestne volitve.

Iz Trsta, dne 28. maja.

Kocka je padla, Slovenci imamo za IV. razred volitev v mestni in deželni zbor svoje kandidate. Tako je prav, stopili smo vendar jedenkrat pred ves svet s svojimi možmi. Pogajanja s takozvano konservativno stranko so bila zastoj, ker nas niso hoteli prav nič poštovati. Izreči moramo tu svojo posebno nezadovoljnost in grajo takemu postopanju, kakoršno je bilo pri konservativni stranki. Ta stranka hoče biti konservativna in vladna saj za njo delujejo c. kr. uradniki. Ali Bože moj! stranka, ki ima biti vladna in mora zbok tega biti tudi pravična vsem narodnostim, pokazala je svojo konservativno stran v preziranju Slovencev. Delati za njo, potem pa preziran biti kot njen suženj, ni-li to britka ironija?! Mislijo li gospodje konservativci, da smo res otroci tudi mi, ako so oni tako naivni? Da, bili so časi ko ste nas vodili za nos, dokler nas niste izkoristili, sedaj smo postali previdnejši in ne damo se več, postali smo dovolj zreli, da se vam postavimo po robu!

V četrtem volilnem razredu v mestu imamo torej svoje slovenske kandidate, o zmagi sedaj še ne govorimo, ali zmaga naša je že to, da smo stopili na dan s svojimi možmi, ter pred vsem svetom dokazali, da v Trstu še živimo in da se z lepo ne udamo.

Prihodnji naš mestni in deželni zbor imel bo lice jednako prejšnjim, kjer bo gospodovala stranka progresovcev ter bodo zvonce nosili: Dr. Angeli, Rascovich, Spadoni e tutti quanti kakor do sedaj. Ali znamo tudi, da bi ne bilo drugače, ako bi mi Slovenci pomagali konservativni stranki in če bi ta imela tudi večino, saj ste obojni stranki jedini v zatiranju Slovanov. Jedno je, kar loči te dve stranki

in to je: progresovci so odkriti naši sovražniki, konservativci pa se nam na zunanje dobrikajo, v resnici pa so nam sovražni liki mačke, ki spredaj ližejo, zadej pa praskajo. In taka stranka se hoče imenovati konservativna, t. j. stranka, na kojoj plati je vlada? Risum teneatis, amici! To smo torej zaslužili Slovenci, vedno zvesti Avstriji, da se nam še rogajo, toda povemo vam, žive pokopati se ne damo še, tudi vam ne!!

Ko bo boj končan in bo ostalo vse pri starem, kaj bo pa potem? Kaj bodo vse pisali nasprotni nam listi? Da smo Slovenci sami krivi, ako se nam tako godi, in to mnenje se bo širilo v daljni širni svet in prišlo morda do odločilnih krogov, da smo neznosnih tržaških razmer krivi le mi „puntarski“ Slovenci. Toda mi tudi ne bomo molčali, temveč branili bomo svojo čast do zadnjega, saj se bodo enkrat tudi na Dunaju morali prepričati, kdo da smo in kaj želimo, namreč pravico osobito od tam, kjer nam je zajamčena v zloglasnem § 19. in kjer jo morajo skazovati — tudi Slovencem.

Vsprejem delegacij pri cesarju.

Iz naših sobotnih telegramov je razvidna vsebina nagovorov predsednikov obeh delegacij in pa cesarjevega odgovora. V teh govorih se naglašja, da so odnošaji z drugimi državami sicer najboljši, ali pa vendar neso taki, da bi nam ne bilo treba pomnoževati vojske. Le močno in za boj popolnoma pripravljeno vojska je najboljšje zagotovilo miru. Potem ne smemo pričakovati, da bi naraščanje vojnega budgeta že letos bilo pri kraju, temveč vsekako imamo pričakovati še večjih bremen. Govorilo se je, da se je in se bode oziralo na gospodarske moči prebivalstva, ali žal, da nas skušnija uči, da ni dosti dati na take ozire.

Opazilo se je pa letos, da cesarjev govor naglašja dobre odnošaje z vsemi državami, nikakor pa ne omenja, da bi bile razmere z Nemčijo in Italijo kaj intimnejše, kakor z drugimi državami. Iz tega bi se dalo sklepati, da trodržavna zveza nekako zgublja svoj pomen, da na Dunaju nič več posebno ne računajo ž njo. Kako je prav za prav stvar, morda izvemo kaj iz izjav ministra vnanjih stvari v budgetnem odseku.

Po vsprejemu delegacij se je cesar razgovarjal s posamičnimi delegati. Po navadi cesar nagovori vsakega delegata, ali letos je pa prezrl dr. Herolda, dr. Pacaka in profesorja Masaryka, če tudi je trikrat šel mimo njih. Četrtega mladočeskega zastopnika je pa vprašal, če je prvi pot v delegaciji. Govori se, da vladar ni le slučajno prezrl 3 mladočeskih zastopnikov, temveč je to v zvezi z dogodki v češkem deželnem zboru. Ta dogodek se je tem bolj opazil, ker je cesar jako dolgo govoril o čeških razmerah z dr. pl. Plenerjem. Če je verjeti nemškemu listom, se je cesar izrazil proti Plenerju, da je njegova stranka v deželnem zboru pravilno in državniško postopala.

O čeških razmerah se je vladar še razgovarjal z grofom Deymom in o moravskih z dr. Mežnikom.

Jako pohvalno se je vladar izrekel proti Heilsbergu o delovanju štajerskega deželnega zbora, ki je jako mnogo koristnega sklenil. Poslanci so bili jako pridni, ker drugače ne bi bili mogli toliko važnih stvari rešiti.

O razmerah na Kranjskem pogovarjal se je cesar s poslancem Pfeiferjem. Povprašal ga je, je-li prvi pot v delegaciji, in kako je z grajenjem dolenske železnice. Bil je jako zadovoljen, ko mu je razložil delegat, da se kočevska proga otvori že letošnjem jesen. Na daljno vprašanje odgovoril je gosp. delegat, da gospodarske razmere niso vesele z ozi-

LISTEK

Prah in pepel.

Spisal P. L. Coloma. Prevel Basnigoj.

(Dalje.)

Ta dogodek je Manola prestrašil. Sklenil je plačati svoj dolg, da utolaži razjarjenega tesarja. Toda kje bi dobil denar? Svota ni bila sicer zelo velika. Toda njegovi prazni žepi je niso zmagali. Ves v skrbeh je krenil zvečer, da zapravi čas, k grofinji Z. Bila je ta imenitna sorodnica, ki je možila hčer. Dami sta bili v dvorani, sezidani v mavrskem zlogu. Dvoje vhodov je vodilo v dvorano. Pri vhodih sta bila po dva stebra. Med njima so visela težka svileni pregrinjala. Nevestine bale so bile tam razpostavljene. Prijateljice in sorodnice grofinje so pregledovale in ocenjevale nakopičene dragocenosti, ki so bile vredne nad dva milijona v kovanem denarju. Biseri, praznje, obleka, vse je bilo nastavljeno, kakor pri bazaru. Povsod je bila pridejana vizitnica osebe, katera je dotično stvar grofici podarila.

Grofinja — bila je zelo pobožna in značajna gospa — pozdravi Manola zelo pristržno. Bila je v črni svileni obleki, kakor se je spodobilo njenemu stanu in starosti. Zakaj srebrno-beli lasje, ki so se vsipali po plečih so pričali, da je gospa že precej priletna.

Manolo pozdravi najprej domačinko, potem se

pa pridruži gospodi, ki so pregledovale nevestino darila.

„Krasno, krasno!“ vikne neka dama in obstoji pred blazinico, ki je bila preoblečena s sinjim atlazom. Na njej so bile razpete čipke.

„Darila moje sestrične, gospe M...“, pripoveduje grofinja.

Te čipke so bile kraljice Ane Stuart. Obsiv so za rokavca in vredna nad pet tisoč.

„Zdi se mi, da nima pravega vkusa, kdor že ponošene stvari podarja“, opomni stara, nalepotičena gospa, ki je ob vsaki stvari morala kaj pograjati.

„Meni pa nasprotno zdi, da prav to darilo kaže, koliko okusa da ima sestričina“, zavrne jo grofinja.

„Kraljica Ana jih je podarila stari materi moje sestričine, ta pa moji hčeri. Tako ostane dragocen spominček vedno v rodovini.“

„Pa naj tvoja velja“, reče zaničljivo starka. „Toliko vem, da bi jaz ponošenih stvari ne sprejela, če jih desetkrat pošlje sama kraljica.“

„Še cesaričine bi se postavljale s takimi stvarmi“, omeni veselo grofinja. „Toda uboga sestrična da tudi kaj drugega, kakor samo ponošeno obleko. Tu poglej spopolnjenje njenega darila!“

Na to privzdigne grofinja z obema rokama srebrno pušico. V njej je bilo nasutih več kot sto guzaratskih biserov, debelih kot lešniki.

„Aj, to je velikansk kapital!“ čudi se neka dama.

„Ne vem, koliko biserov je. Štela jih nisem“, pristavi priprosto grofinja.

Manolo je dvignil glavo, pogladil si brado in gledal bisere. Ona starka je pikro bleknila:

„Marsikatera bi jih podarila, če bi bil njen mož indijski podkralj“. In sestričina je bila taka soproga.

Grofinja je hotela nekaj še odgovoriti. Toda v tem pride strežaj in naznani obisk. Grofinja in gospe gredo v sprejemno dvorano. Manolo se pa pri tej priliki poslovi.

„Ti že greš?“ poprašja grofinja in mu poda roko.

„Nekoliko grem na izprehod, potem pa v gledišče.“

„Jutri pa obeduješ pri nas? Sreda je.“

„Gotovo da“, meni Manolo in pristavi smehljaje: „Kje bi dobil tako gostoljubno gospodinjjo in tako izvrstne kotlete, kot pri vas?“

„Saj veš, da sem zelo konservativna! In zato mislim, da ni bila sreda, če ni bilo kotletov!“

„Kaka ljubeznjivost!“

Manolo je šel počasi po stopnicah in si zapejnal rokavice. Potem postoji in tiplje po žepih, kakor da je nekaj pozabil. Vrne se v dvorano, kot bi upal, da najde ondi pogrešeno stvar.

Dam ni bilo nič več tamkaj. Manolo se skrbno ozre po sobami, potem pa tapa po prstih proti mizici, na kateri so bile glasovite čipke in biseri. Tam postoji, vedno se še ozirajoč na vse strani

rom na lansko slabo letino, zaradi katere je bilo treba letos celó državne podpore, in pa na letošnje sušo. Če dežja kmalu ne bode, bode slaba letina. Cesar je končal svoj pogovor s tem, da je izrekel svoje obžalovanje, da letina tako slabo kaže.

Poslanec Nischelwitzer je izrekel cesarju svojo zahvalo, da se je tako hitro dovolila žiljska železnica. Tako so pa gospodarske razmere na Koroškem slabe, povodenj, mráz in suša napravili so mnogo škode. Posebno hud udarec je pa za Koroško propad železne industrije, ko je „alpínska rudniška družba“ ustavila vse fužine na Koroškem.

Cesar je izrekel, da je zares obžalovati ta propad industrije. Delegata je povprašal, če je bil on starostni predsednik, česar mu je ta pritrdil.

S tržaškim delegatom Stalitzem je vladar govoril o volitvah v Trstu. Delegat je izrekel nado, da bodo letošnje volitve boljše, kajti dosedanje volitve niso bile baš izraz lojalnega čuvstva tržaškega prebivalstva. Cesar mu je odgovoril, da mu je to znano, in se je to videlo tudi, ko se je poslednja vojna ladija spustila na morje.

Dalje časa se je vladar razgovarjal seveda z različnimi poročevalci. V političnem oziru ta vsprejem pač ne vzbuja najboljših náđ, kajti opazovalo se je precejšnje oziranje na levičarje.

Po deželnih zborih.

V.

Ceški zbor.

Vsak trezen opazovalec bode rad priznal, da mladočeška stranka ima mej narodom velike simpatije. Teh simpatij si pa ni pridobila s svojim delovanjem in s svojimi vspehi, temveč jedino zaradi tega, ker si je v ugodnem trenutju znala svoje delovanje vrvnati po narodnem mišljenju in ker so okoliščine zanjo bile skrajno ugodne. Posebno so vladni faktorji mnogokrat obračali vodo na mladočeški mlin. Da je vlada drugače postopala, pa bi danes Mladočehi bili še to, kar so bili pred petnajstimi leti, stranka skoro brez vseh privržencev. Gregr se nima zahvaliti svoji zgovornosti, da ni več general brez vojakov, temveč le ugodnim okoliščinam, katere nimajo z njegovimi zmožnostmi skoro ničesa opraviti.

Da pa moremo stvari, ki se godé na Češkem v deželnem zboru in zunaj deželnega zbora razumeti, je treba, da se ozremo malo nazaj v zgodovino Taaffejeve vlade. Ko je pod Taaffejem sešel prvi državni zbor, se je v prestolnem govoru obetal, da se bode oziralo na zgodovinske pravice kraljestev in dežel. Naravno je, da je ta odstavek vzbudil v češkem narodu misel, da se je res približal čas, ko se izvede češko državno pravo. Narod seveda ne zna presoditi vseh težav, ki se stavljajo kakemu preostroju države. Tedaj je še med resnimi politikami bila razširjena misel, da se ima radikalno preustrojevati v Avstriji. Da se je občno mislilo, da

Dvakrat je že iztegnil tresočo se roko in dvakrat jo je zopet umaknil. Potem poseže še tretjič in vzame štiri velike bisere iz pušice. Obraz mu je bledel in kolena so se mu šibila. Glas, kakor pridušen vsklik se je razlegel in zašumelo je svilenó krilo tam na drugem koncu dvorane.

Tat se zasuče in vidi, kako se majo svilene zavese med stebroma, kakor da je upravkar nekdo šinil skoz nje. Revež je stal, kakor pribit in upiral oči v stebra. Toda le za trenotje. Potem je skočil k zavesam ter jih siloma odgrnil. Nikogar ni bilo. Le mehka rutica je ležala na tleh. V oglu je bila uvezena črka Z. in nad njo grofovska krona. Ni bilo dvomiti, da jo je izgubila grofinja.

Manolo je bil prepričan, da je izgubljen. Skočil je po stopnicah in ne vedoč, kam da gre, drvil po ulicah in trgih in vedno še stiskal v pesti ukradene bisere. Po ušesih mu je šumel oni pridušeni klic in šumenje svilnatega krila. Domišljija mu sestavljala večerne sprehajalce vedno tako nesrečno, da so tvorili besedo „tat“.

Hropeč je pridviljal do samotnega mosta. Požene se na podpornik, ki je gledal iz visoke zidane ograje in vrže besneč dragocene bisere v kalne valove.

Čudovita zaslepljenost, ki pogosto omračí človeka, omamila je tudi blagorodnega tata, da je mislil:

„Sedaj smo pa dobri in brez kričde.“ Globoko se je oddahnil.

(Dalje sledi.)

se začno razširjati pravice posamičnim kronovinam, se vidi že iz tega, da se je tedaj vladna stranka imenovala avtonomistična stranka. Na Dunaju je izhajal časopis „Tribüne“, ki je zagovarjal deželno avtonomijo. Obče je bilo znano, da je ta list podpirala vlada in je torej čisto naravno, če je zlasti češki narod mislil, da je grofa Taaffeja resna volja Čehom povrniti njih staro pravo,

Nakrat se je pa začelo mišljenje v vladnih krogih nekaj preminjati. Za razširjenje deželne avtonomije se ni faktično ničesar storilo in „Tribüne“, zagovarjajoča avtonomistična načela, je prenehala, ker se jej je odtegnila podpora. Kaj je bil povod tej premembi, je li so v višjih krogih začeli se pomišljati proti razširjenju deželne avtonomije, ali pa se je vlada zbala prevelikega upora od levičarjev, ne vemo. Toliko je gotovo, da vlada ni hotela dosti o kakem preostroju države več slišati. Tako imenovana štedilna komisija, katera je imela izdelati načrte za preosnovo administracije v avtonomnem zmislu, je pa lepo mirno zaspala.

Naravno je, da je vse to vzbudilo nevoljo posebno mej češkim narodom, ki je največ pričakoval in tudi največ pričakovati mogel od povekšanje deželne avtonomije. To nevoljo so pa porabili Mladočehi. Krivdo, da so se razmere tako neugodno zasukale, zvrnili so na tedanje zastopnike češkega naroda.

Vlada je tedaj imela pač še vso stvar v rokah. Lahko bi bila pozornost duhov obrnila na drugo stran. Če je videla, da z razširjenjem deželne avtonomije ne gre, naj bi se pa bila resno lotila izvajenja narodne enakopravnosti. V tem oziru je na Moravskem in v Sleziiji še toliko dela, da bi bila dolgo časa lahko vedno kaj storila Čehom v korist. Ko bi češki narod bil videl, da je vlada v narodnem oziru v resnici naklonjena, bi tudi bil manj z državnopravnim vprašanjem jej delal težave. Staročehi bi bili imeli pokazati vspehe v narodnem oziru, ter bi jim Mladočehi ne bili mogli kar izpodmakniti tal.

Vlada pa stvari ni razumela, ali je pa razumeti ni hotela. Želja Taaffejeva, ohraniti nemško prvenstvo v Avstriji, je bila menda presilna, da bi resno hotel vsem avstrijskim narodom pomoči do narodne enakopravnosti. Sploh pa vlada ni dovolj poštevala pomena narodovega. Zanašala se je le na plemstvo. Češko plemstvo je pri narodu zares imelo velik vpliv, ali vlada bi bila morala vedeti, da bode ta vpliv trajal le tako dolgo, dokler je v tesni zvezi z narodom. Ako se pa plemstvo odloči od naroda, zgubi mnogo svojega pomena v političnem oziru.

Da se zagotovi pomoč češkega plemstva, je grof Taaffe poklical grofa Schönborna, katerega je že poprej bil naredil za moravskega namestnika, v ministerstvo, grofa Thuna pa imenoval za namestnika v Pragi. Oba ta dva moža sta gotovo vplivna in poštena. Ali njiju imenovanje se pa vendar nikakor ne more srečno imenovati. Oba sta bila prejšnja leta goreča privrženca češkega državnega prava. Grof Schönborn je celo mnogo pisal za drž. pravo.

Grof Taaffe je ta moža poklical, da bi mu plemstvo pomagalo zatrete mladočeško gibanje, narod češki je pa v tem zopet videl ugodno znamenje za obnovenje češkega državnega prava. Če sta se dva taka moža s tako odločnimi političnimi nazori poklicala na taki mesti, se je pač moralo misliti, da na Dunaju češko državno pravo začenjajo čislati. Omenjeni imenovanji sta torej le spodbudili gibanje za obnovenje češkega državnega prava. To gibanje se je vedno bolj širilo in širilo, da je doseglo poslednjo češko vas. Mladočehi so pa le gledali, da si to gibanje po možnosti izkoristijo. Postali so najgorečnejši zagovorniki češkega državnega prava, če tudi so poprej o tem pravu jako zaničljivo govorili.

Politično gibanje se je torej nagnilo v vladi kaj neprijetno strugo. Sedaj pa ni imela več moči je drugam obrniti. Ko je pa narod spoznal, da vlada ne mara za državno pravo in se celo grofa Schönborn in Thun nič ne ganeta v tem oziru, je pa še huje začel zahtevati češko državno pravo in oklenil se je vladnih nasprotnikov Mladočehov. Ti so pa sedaj pripravljani povsod naglašati državno pravo, da ne izgube popularnosti. Nikakor niso več svobodni v svojem delovanju, temveč poriva jih dalje narodna sila.

Letošnji dogodki v deželnem zboru so le posledica napačne vladne politike, tiste politike, ki je v narodu vzbujala nade, katerih ni mogla ali pa ni hotela zadovoljiti. Mi za Mladočehi nikakor ne sim-

patizujemo, ker od njih politike niti v narodnem, niti v verskem oziru za narod česti ne pričakujemo dobrega, posebno pa še njih postopanja v deželnem zboru ne odobrujemo, ker pripravlja češki narod in parlamentarizem ob veljavo. Reči pa moramo, da so delisi Mladočehi gotovo prav v zmislu velikega dela naroda in le pokazali veliko nevoljo, katera navdaja narod češki zaradi vzbujenih sli neizpolnjenih náđ. Vlada se pa ima pač najmanj čez Mladočehi pritoževati, ker je jim s svojim dvomnim postopanjem pripomogla do veljave, sedaj le žanje, kar je sejala.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. maja.

Verske vaje. Dunajski okrajni šolski svet je odklonil zahtevo dunajskega knezo-nadškofijskega ordinarijata, da bi se otroci udeleževali procesije sv. Rešnjega Telesa pod vodstvom učiteljev. Jeden član okrajnega šolskega sveta je ugovarjal, da zahteva knezo-nadškofijskega ordinarijata posega v pravice starišev. Gospod pač ni pomislil, da je občna šolska dolžnost še večje poseganje v pravice starišev. Če se otroci smejo siliti, da hodijo v šolo slednji dan večkrat tudi proti volji starišev, pač ni nič takega, če se silijo jedenkrat v letu tudi k procesiji. Drugi je mislil, da procesija ni verska vaja. Tretjemu se zdi, da bi to bilo neprijetno za učitelje. Jeden se hoče ozirati na revnejše, slabo oblečene otroke, ki bi se sramovali, ko bi videli druge lepo oblečene. Najbolje jo je pa pogodil Holly, ki ni vedel drugega uzroka proti udeležitvi pri procesiji navesti, kakor da bi pokojni Schmerling bil proti njej. Vsi ti uzroki so iz trte izviti. O nobenem se ne more reči, da nasprotuje šolskemu redu. Po zakonu pa ima v takih stvaréh okrajni šolski svet le šolskim vodstvom sporočiti, kaj zahteva cerkvena oblast. Jedino tedaj, če bi zahteva nasprotovala šolskemu redu, jo ima pravico odkloniti. V tem slučaju je okrajni šolski svet nepravilno postopal in nadejamo se, da ga višje oblasti poučé, kako daleč seže njegov delokrog.

Mladočehi. Mladočeški državni poslanec Mixa je odložil svoj mandat. Mixa je bil malo znan in ž njim mladočeški klub mnogo ne izgubi. Večjega pomena bode pa, če odloži po zaključenem delegacijskem zborovanju svoj državnozbornski mandat prof. Masaryk, kakor se govori. Ta mož je vodja posebne frakcije v mladočeškem klubu. Njegov izstop bi bil znamenje, da v mladočeškem klubu prevagujejo radikalni elementi, kar bi ne bilo čudno po dogodkih v praškem deželnem zboru in v delegacijah. Masaryk je jako nadarjen mož, dober govornik, in klub bi ga gotovo še pogrešal. V verskih ozirih je pa Masaryk še skoro bolj nezanesljiv, kakor drugi Mladočehi, zatorej bi konservativci posebno ne žalovali, ako se on umakne s političnega delovanja. — Na previdnejše elemente mladočeškega kluba bode pač tudi napravilo nekoliko vtisa preziranje Mladočehov v delegaciji, ko jih niso volili v noben odsek. Izjava Plenerjeva nima pač dosti pomena, velikega pomena je pa, da niti češki veleposestniki niso podpirali več Mladočehov. Sedaj se vidi, da so popolnoma osamljeni na političnem poprišču, in tak položaj za nobenega resnega politika ni prijeten.

Razdelitev okrajev na Češkem. Kako prav je imel Trakal, ko je v komisiji češkega deželnega zbora se upiral razdelitvi okrajev po želji Nemcev in stavil svoj predlog, se je že pokazalo. V jedni tistih občin, katere so hoteli Nemci pridružiti nemškemu okraju, je bila občinska volitev. Izvoljen je sedaj češki občinski odbor. Prejšnji občinski odborniki, ki so glasovali, da se občina nemškemu okraju pridruži, so propali. Občina je po večini prebivalstva češka, ali jedenkrat so pa Nemci z različnimi zvijačami bili dobili večino.

Agitacija proti ogerski gospodski zbornici se je začela v kalvinskih krogih, ker se je izrekla proti vladni cerkveni politiki. Začela se je v Debrečinu, kjer je mestni zbor sklenil resolucijo na zbornico poslancev in na vlado, da se preustroji gospodska zbornica, ker se ustavlja liberalnim reformam. Mi nikakor ne dvomimo, da se oglasi še nekaj občinskih in komitatskih zastopov, kjer imajo vladni privrženci ali pa Tiszini prijatelji veliko besedo. To gibanje je pa le dokaz slabosti cerkvenih nasprotnikov. Bojé se že namreč, da propadejo pri novih volitvah, ko bi se zaradi cerkvenih reform razpustil parlament.

Italijanskemu ministerstvu je zbornica s 323 proti 72 glasom izrekla zaupnico. 24 poslancev ni glasovalo. Pred tem glasovanjem je pa bila debata, ki je kaj v slabi luči pokazala italijanske zakonodajalce. Večina govornikov je le burke uganjala v zabavo poslušalcev. Resnega govora skoro nobenega ni bilo. Dva govornika sta ministerskega predsednika napadala zaradi njegove prizanesljivosti nasproti cerkvi in sta v svoja govora vpletala razne nestlane šale. Ministerski predsednik jima je pa odgovarjal, da ni pričakoval, da mu bode kdo očital, da se pogauja za naklonjenost duhovščine.

Bolgarsko sobranje je vsprejelo spremembo ustave brez velikih debat jednoglasno in se danes zaključilo. Nekateri so pričakovali, da v tej stvari Stambolov zadene na kake težave, ali to se ni zgodilo. Zastopniki bolgarskega naroda so spoznali važnost stvari. Rusko ugovarjanje premembi ustave ni našlo v Bolgariji nobenega odmeva.

Srbski minister notranjih stvari je vsem podrejenim oblastvom naročil, naj strogo pazijo na to, da se volitve vrše popolnoma svobodno, ker vlada želi, da bodo volitve pravi izraz mišljenja vse dožele.

Rusija v Aziji. Rusi nameravajo podaljšati srednje-azijsko železnico do Kokanda v Fegani. Končavalo se bode torej le 180 vrst od kitajske meje. Fagano je jako lepa in rodovitna dežela, pa tudi Pamir ni tako pust, kakor se je mislilo. To razširjenje ruskega gospodstva je tudi velikega civilizatoričnega pomena. V Aziji Rusija razširja kristijanstvo in evropsko kulturo. V kratkem pa Rusija, če se bode tako razširjevala, zadene na Kitajce in Angleže. V Londonu, Kalkuti in Pekingi nič kaj veseli ne gledajo razširjenje ruskega gospodstva v Aziji.

Nemci v Rusiji. „Graždaniu“, kateri list je v velikem čislju pri ruskem dvoru, hvali Nemce, naseljene v južni Rusiji. Zemljo dobro obdelujejo, so redni in trezni, delajo ruskim kmetom le zaradi tega konkurenco, ker so poslednji lenuhi in pijanci. Nemci že sto let v Rusiji mirno živé in spolnujejo državljanske dolžnosti. Mi sicer glasilo kneza Meščerskega samo na sebi ne pripisujemo posebne važnosti, ker rado pretirava. To pa moramo reči, da navdušenje tega lista za te ruske Nemce jasno kaže, da je nemški vpliv pri ruskem dvoru še precéj mogočen, kar ni čudno, ker imajo skoro vsi veliki knezi nemške soproje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. maja.

(Pritožba na ministerstvo) vložilo je o teh 12 narodnih zdravnikov po tukajšnjem odvetniku, zaradi nepostavnih dogodkov pri volitvi v zdravniško zbornico. Glasovali so namreč trije zdravniki, ki niso bili v volilnem imeniku, in ki dosedaj v Ljubljani še niso nikdar prakse izvrševali. Poleg tega je eden izmed teh slep, drugi pa mrtvouden in slaboumen. Tu se vidi kam vodi strast boritelje „für das bedrohte deutschthum in Krain“ à la Keesbacher — Valenta, ki mislita, da živita še v Vesteneskovi dobi, ko ni bilo nobeno sredstvo preslabo, da bi se proti Slovincem ne smelo uporabljati. Zaradi tega tudi ne sprejmeta dr. Dereani v Kamniku in slučajno izvoljeni dr. vitez Bleiwels v Ljubljani mandata v zdravniško zbornico, ker je ta protipostavno sestavljena.

(V zdravniškem društvu) kažejo se že posledice nezakonitih volitev v zdravniško zbornico. Primarij dr. E. Slajmer, podpredsednik društva, in mestni fizik dr. J. Kopriva, tajnik, poslata sta dr. pl. Valenti, t. č. predsedniku društva sledečo izjavo: „Slavno vodstvo zdravniškega društva na Kranjskem! Predsednik društva, v katerem sodelujeta podpisana jeden kot podpredsednik, drugi kot tajnik, zastopal je pri skrutinju volilnih glasov v zdravniško zbornico na jako čuden način zdravniške interese, in ni se čutil poklicanega varovati časti zdravniškega stanu, kar je glavni namen zdravniškega društva. On je pritrđil iz strankarskega stališča nasproti obstoječim postavam, da sta opravičena volilca in za prakso sposobna slepi in umobolni kolega. To dokazuje dovolj, kako bi gospod načelnik našega društva postopal pri eventualnih stanovskih vprašanjih. Zaradi tega odložita podpisana odborništvu društva zdravnikov na Kranjskem, ker jima iz poprej navedenih razlogov ni moči delovati pod takim predsedništvom.“

(Osebna vest.) Prečast. gg. mariborski stolni prošt Ign. Orožen, in stolni dekan Fr. Kosar sta se

v petek 26. t. m. pokrepcana in zdrava povrnila v Maribor.

(Stari novel.) V Žalcu pri Celju so popravljali plot pri nekem vrtu. Ko so zabijali jeden kol, našli so v zemlji lonec, v katerem je bilo do 300 srebrnih beličev večinoma iz 18. stoletja.

(Strela je ubila) 17. t. m. 30 letnega kmečkega mladeniča Fr. Resca v Drobnem dolu pri Laškem. — Dne 23. t. m. je padel štiriletni deček Fr. Zeunik 28. m. globoko v rov pri Trbovljah. Mrtev je obležal.

(S Planine) se nam piše dne 26. t. m. Včeraj je obiskalo prirodne znamenitosti v slavnoznanem Skocijaju 180 gojencev mornarske akademije v Reki s svojimi profesorji. Tudi podadmiral avstrijske mornarice je bil z njimi ter mnogo gospej. Pripeljal jih je dopoldanji brzovlak na Rakek, kjer so imeli na pošti primeren zajutrek. Z godbo na čelu so odrinili peškorakom v Skocijan in potem dalje po gozdu v Postojino. — Danes je obhajal svetli knez Hugo Windisch-Graetz, naš graščak, na Dunaju v kregu svoje rodbine svojo sedemdesetletnico. Spominjali smo se tega dogodka tudi v Planini ter imeli v župnijski cerkvi sv. mašo z zahvalno pesmijo. Naj blagega gospoda, ki je velik dobrotnik vsej okolici in vsako leto mnogo tisoč goldinarjev miloščine razdeli mej ubožce, Bog ohrani še veliko let v zdravju in moči. — Nebo se nas je vendar-le usmislilo in nam poslalo toli zaželjenega dežja. Suše sicer tu nismo tako zelo občutili, ker imamo vsaj tekočo vodo blizu, po katero so še z daljnih krajev hodili, toda za krmo je bila stiska, ker ni moglo blagó (tako Notranjec govejo živino imenuje) na pašo. Ubogo ljudstvo je iskalo pomoči pri Mariji in je v velicah procesijah obiskovalo tukajšnje božjo pot na Planinski Gori. Prišli so zaporedoma Logačani, Rakovci in Cerkljani. Čez vse velikanska pa je bila na binkoštni torek procesija s hranoviške župnije: blizu 450 parov z 11 križi. Hodili so dobrih 5 ur do romarske cerkve. Do solz si bil ginjen, ko si gledal toliko ljudstva v cerkvi, vmes osivele starčke, kako so roke dvigali k nebeski kraljici in izdihovali, naj jim izprosi potrebnega dežja. Bog je uslišal zaupljive prošnje in ko je sila priklopela do vrha, je dež izdatno namočil suho zemljo.

(Misijon v Rovtahu.) V Rovtahu bode v spomin papeževe petdesetletnice sv. misijon. Vodili ga bodo očetje lazaristi iz Ljubljane. Za otroke bode sv. misijon dne 31. majnika. Za odrasčene pa od 1—8 junija.

(Koroške ljudske šole l. 1892.) Na Koroškem bilo je leta 1892 358 ljudskih šol (2 meščanski), sicer 271 nemških, 85 slovensko-nemških in 2 slovenski (Jezerko in Št. Jakob v Rožu.) V 333 šolah se je podučevalo celi dan, v 22 pol dneva, v 3 deloma celi dan, deloma pol dneva. Zasebnih ljudskih šol je 11. — Za šolo godnih otrok je bilo 55 271 (27.765 dečkov, 27.506 deklic). Javne šole je obiskovalo 51.822 otrok (26 283 dečkov, 25.539 deklic) zasebne 1295 (190 dečkov, 1105 deklic), druge zavode 602. Radi boleznim ni hodilo v šolo 832 otrok, (393 dečkov, 439 deklic). Sploh ni obiskovalo šole 1400 otrok, 640 dečkov, 760 deklic. — Podučevalo je 582 učiteljev in 100 učiteljic. Učiteljice za ženska ročna dela je bilo 61. Veroučiteljev 309. Na 41 šolah učili so veronauk učitelji. — Telovadilo se je v 327 šolah, ženska ročna dela podučevalo se je v 138 šolah. 254 šol ima šolske vrtove, 337 šolske knjižnice s 32.990 zvezki. Okr. učiteljskih knjižnic je 8 z 9632 zvezki. — Učni vspehi so bili jako dobri v 75, dobri v 238, zadostni v 36, nezadostni v 9 šolah. — C. kr. učiteljske je obiskovalo 123 dijakov in 36 učencev priprav. razreda, in sicer 139 Nemcev in 20 Slovincov, 147 katolikov in 12 protestantov. Slovenski pouk (neobvezen predmet) je obiskovalo 16 Slovincov in 40 Nemcev. Zrelostni izpit je napravilo 14 učiteljev in 14 učiteljic. 5 jih je bilo usposobljenih za šole z nemškim in slovenskim učnim jezikom. — Razven ljudskih šol obstoji še 1 oskrbovalnica malih otrok (v Celovcu), 5 otroških vrtov, 28 nadaljevalnih šol (17 obrtnijskih, 11 kmetijskih), 1 višja dekliška šola v Celovcu.

(Častitljiva starost.) Iz Olševka se 23. maja t. l. to-le poroča: Danes obhaja mati velečastnega gospoda župnika v pokoju, Andreja Volca, redko slavnost svojega 93. rojstnega dneva. Pač silno visoka starost, častitljiva starost, tembolj častitljiva za njo, ker je v tej visoki starosti vstopila v prelepi tretji red sv. Frančiška. Ganljivo je bilo za vse priđužce, kako je 93 let stara ženica ves dopoldne

tega slavnostnega dneva kot novicinja škapulir na vratu in pas (cingulum) na obleki vsa vesela imela, in njeno veselje, ki je bilo jasno v srcu, se je tudi jasno na obrazu kazalo. — Ko se tukaj te častitljive ženice spominjamo, ne bo preveč, da še to-le o njej povem. Mnogi kaj radi kaj tacega slišijo. — Izmej vseh čutov ji je pogled najbolj odpovedal; zato je pa njen spomin tem močnejši; lahko rečem, da zna nad 100 mičnih pobožnih pesem in pesmic na pamet, še vse tiste, ki jih je kot mlada cerkvena pevka doma pod Korenom pela. — Istotako bi še marsikoga, zlasti današnji naraščaj mladine, zelo zelo osramotila, ko bi začeli spraševati, kdo zna bolj katekizem, ali 92letna ženica, ali 13letni deček, ki je ravnokar šolo zapustil. — Tako stara ženica letos niti dneva ne zamudi, da ne bi bila ob 5. uri zjutraj pri Šmarnicah. Se so ji tudi v spominu, da se njenih mladih let spomnimo, oni časi, ko je bil Francoz na Kranjskem. S svojo materjo sta na polju krompir kopali, Francozi planejo po njivah ter poberó, kar je bilo moč pobrati. Tedaj dé mati 92letne slavljenske nekaterim Francozom: „No, to vendar niste kristijani!“ — „Kaj?“ odgovarja jeden njih, odpne svojo suknjo, pokaže prelepo svetinjico Matere Božje, rekoč: „Glej, smo kristijanje, smo kristijanje!“ — Takih in enakih dogodbic iz onih časov bi jih še mnogo lahko slišali iz njenih ust! Kdo jih rad ne pravi! Mar si s tem lepim mladim dnij stara ženica ali starček vesel ne spominja! — Želimo, da bi, če že prej ne, vsaj čez jedno leto mogla 93letna novicinja praznovati in veseliti se, da je novicijsko poskušnjo prestala in sprejeta v tretji red sv. Frančiška. — Se vé za to treba zdravja od Boga, Bog pa naj stori, kakor je njegova sveta volja!

(Dijaška in ljudska kuhinja) je imela včeraj v društvenih prostorih v Streliških ulicah svoj 16. občni zbor. Predsednik, c. in kr. stotnik Hübschmann konstatuje sklepčnost, pozdravi zbornike in da besedo zapisnikarju. Zapisnikar E. L. n. prečita svoje poročilo o društvenem poslovanju v zadnji dobi, katero govori o spremembah v odboru, o pohvalnem delovanju častnih dam, o živahnem prometu (razdelilo se je 10.962 jedilnih porcij in 16.376 kruhov več kakor lani); 37 marljivih in ubožnih dijakov je vživalo v kuhinji brezplačno hrano. Poročevalec se spomni društvenih dobrotnikov, konstatuje velik napredek v številu društvenikov (55 več kot lani), omenja umrle člane in izraža nado, da bodo vsi dozdajni prijatelji in podporniki društvo podpirali tudi z naprej. — Poročilo se odobri brez ugovora. Poročilo blagajnika dr. J. Staréta, kateremu med drugim povzamemo, da je imelo društvo lani 6254 gl. 73 kr. dohodkov in ravno toliko stroškov ter da ima 4560 gl. 19 kr. premoženja v gotovini, papirjih in vlogah, se po nekaterih kratkih stvarnih pojasnilih odobri brez ugovora. V imenu revizijskega odseka poroča mestne blagajne kontrolor F. Bradasčka, da so knjige in računi v popolnem redu ter predlaga, da zbor dá odboru absolutorij, kar se brez ugovora sprejme. Z vsklikom se potrđita vnovič upravni odbor in revizijski odsek. Po predlogu zapisnikarjevem izvoli zbor kanonika msgr. L. Jerana in pa odvetnika dr. J. Tavčarja za društvena častna člana. Sklene se konečno še po predlogu ravnatelja Šubice izposlovati prenarredbo § 1 lit. a, dr. pravil v tem smislu, da bodo učenci obrtnih šol z dnevnim poukom lahko deležni istih beneficij, kakor dozda srednješolci in učiteljski pripravniki.

(Avstrijska vseučilišča.) Minuli zimski tečaj obiskovalo je 8 avstrijskih vseučilišč 13.537 vseučiliščnikov, 355 več od leta 1891/92, namreč Dunaj 4904, Inomost 882, Gradec 1347, Praga: nemška 1135, češka 2454, Lvov 1074, Krakov 1242, Crnov. ce 281.

(Državne železnice) avstrijske so vkupe dolge 8036 kilometrov in imajo 1632 hlaonov, 1436 tendrov, 3765 vagonov za osebni, 1102 za poštni, 30.093 za tovorni promet in 94 drugih vagonov. Izdatkov so imele 1892 leta 53.424.365 gold., 1.405.806 gold. manj od leta 1891., dohodkov 74.009.968 gl., 4.835.646 gl. manj od l. 1891.

(Slov. hranilnica in posojilnica v Tiunjah) na Koroškem je izdala računski sklep za III. upravno leto 1892., kateremu povzamemo: Posojilnica je imela denarnega prometa 10.721 gl. 66 kr.; zadružnikov 83. Stanje deležev je 549, hranilnih vlog 6654 gl. 12 kr. od 54 vložnikov; posojil 6797 gl. 4 kr. 54 dolžnikom. Zadrudni zaklad iznaša 19 gl. 10 kr., upravni stroški 65 gl. 56 kr.

(Iz Celovca) dne 28. t. m. Električno razsvetljavo bodo uvedli — pa ne v Celovcu, marveč v Volšberku v labudski dolini. Sicer se tudi v Celovcu že dolgo govori o taki razsvetljavi, a čakali bomo ná-njo še precej časa, dasi je v občinskem odboru poseben odsek za uvedbo razsvetljave. Celovski mestni očetje imajo opravljati sedaj še mnogo nujnejše stvari, n. pr. preganjati slovenščino itd.!

(Namestnik v Mariboru) Štajerski c. kr. namestnik baron Kubeck je v sredo dne 24. t. m. došel v Maribor in drugi dan je obiskal tamošnjo gimnazijo. Obiskal je tudi premil. gosp. knezoškofa dr. M. Napotnika. V petek se je odpeljal v Gradee.

Društva.

(Občni zbor kmetijske družbe.) Vabilo gg. družbenikom c. kr. kmetijske družbe kranjske na občni zbor, ki bode v četrtek, dne 8. junija t. l. v dvorani mestne hiše v Ljubljani. — Vspored: 1. Prvomestnik prične zborovanje. 2. Poročilo o delovanju glavnega odbora v letu 1892. 3. Predložitev družbenega računa za leto 1892 in proračuna za leto 1894. (Račun in proračun se dopošljeta gg. družbenikom še o pravem času, razpoložena sta pa v nadroben pogled v pisarni kmetijske družbe.) 4. Volitev družbenega predsednika. 5. Volitev osmih odbornikov v glavni odbor namesto po družbenih pravilih izstopivših gospodov deželnega glavarja in graščaka Otona Detele, c. kr. gozdnega svetnika Vaelava Golla, c. kr. okrajnega živinogozdravnika Arturja Folakovskega, c. kr. profesorja Ivana Franketa, veleposestnika Josipa Lenarčiča, deželnega višjega inženerja Frana Witschla, odvetnika dr. pl. Wurzbacha, in nadučitelja Janka Žirovnika. 6. Poročilo in predlogi odborovi. 7. Poročilo in predlogi družbovc. 8. Nasvėti in prosti govori posameznih družabnikov.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani, dne 15. maja 1893.

Ivan Murnik, predsednik. Gustav Pirc, tajnik.

Telegrami.

Dunaj, 28. maja. Po brzozavnih poročilih je vojna ladija „Cesarica Elizabeta“ z nadvojvodom Franom Ferdinandom na krovu iz Sidney-a odrinila v Numeo, v Novi Kaledoniji, Nove Hebride, Salomonove otoke, in Norby na Novi Guineji.

Dunaj, 29. maja. Dopoldne so se začele volitve v mestni svet. Dosedaj sta voljena dva liberalca in po dvakratni volitvi Lueger s 60 proti 56 glasom.

Praga, 27. maja. Trgovska zbornica je izvolila namesto dr. Zuckra, zmernega Mladočeha, zborničnega tajnika Forsta. Nemci se volitve niso udeležili.

Sibinj, 28. maja. Proti vsemu odboru rumunske narodne stranke se je začela kazenska pravda.

Belgrad, 28. maja. Kralj je zaukazal, da se najstari polk imenuje po njegovi materi in je podelil ministerskemu predsedniku Dokiću red belega orla.

Belgrad, 29. maja. S kraljevim dekretom je imenovan Garašanin polkovnikom.

Cetinje, 29. maja. Mej skadarskimi prebivalci in Miriditi je bil boj. Pet je mrtvih. Vali je poslal vojakov, da naredo mir.

Palestro, 28. maja. Blagoslovil se je najslavesnejše kostnjak. Vojvoda Aosta je zastopal kralja. Francoski general Favre in avstrijski polkovnik Pott imela sta slavnostne

govore. Pott se je zahvalil za čast, skazano avstrijskim palim vojakom. Oba govora je prešinjal duh vojaškega bratstva.

Hamburg, 29. maja. Uradno se je konstatoval eden slučaj kolere.

Montpellier, 28. maja. V pokrajini Montarnaud so se konstatovali nekateri slučaji kolere. Vročina je velika.

Washington, 28. maja. Italija menda tukajšnje poslaništvo poviša v veleposlaništvo.

Umrli so:

25. maja. Neža Gerjup, kramarica, 77 let, Slonove ulice št. 40, ostarelost.

26. maja. Antonija Wohinc, mestna uboga, 86 let, Karlovska cesta 7, oedema pulm.

V bolnišnici:

26. maja. Franc Lukančič, gostaç, 26 let, vnetica možganske mreže.

Tuji.

26. maja.

Pri **Matiću**: Jereke, Part, Maye, Stern, trgovci; Rühman, in Bruner, potovalec, s soprogo, z Dunaja. — Schnetzinger, Fleischner; Wojtech, nadporočnik, iz Gorice. — Kell, oskrbnik, iz Linca. — Fischer, jurist, iz Krakovega. — dr. Ungar, polkovni zdravnik, iz Pulja.

Pri **Sonu**: Komers pl. Lindenbach, generalmajor, iz Trsta — pl. Möri, vinotržec; Deutsch, trgovec; Hellebrand; Gruber; Keller, prokurist; Quitta, zasebnik, z Dunaja. — Koschir, deželnega svetnika vdova, iz Škofje Loke. — Ratz iz Kranja. — Prinz, posestnik, z Notranjskega. — Schön iz Celja. — Cussolich, konzul, s sinom, iz Opatije. — Krone iz Prage. — Kainradl in Kankowski in Celovca. — Nikodemus, nadporočnik, iz Trsta. — Reith, trgovec, iz Nemčije. — Mitzky, potovalec, iz Maribora. — Dus, potovalec, iz Szolnok-a.

Pri **avstrijskem caru**: Dragan, potovalec, iz Bele Peči. — Turk iz Begunj. — Grajzar iz Serajeva. — Tuschar, trgovec, iz Cirknega. — Pujas s sestro iz Zadra.

Pri **Južnem kolodvoru**: Hanzalik; Velkaverh, nadporočnik; Gotter, poročnik, iz Pulja. — Storman, zasebnica, iz Gradea. — Zaveršnik iz Cirknice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		734.1	10.6	brezv.	megla	12.80
27. u. pop.		733.7	13.4	sl. jzpad	dež	
9. u. zveč.		734.6	11.6			
7. u. zjut.		734.5	11.8	brezv.	oblačno	
28. u. pop.		734.4	17.2	sl. svzh.		0.60
9. u. zveč.		734.4	11.8		jasno	

srednja temperatura obeh dni 11.9° in 13.6°, oziroma za 2.4 nad in 2.7° nad normalom.

Podpisana tvrdka javlja znancem, prijateljem in sodrugom, da je Vsemogočni poklical k Sebi po dolgotrajni mučni bolezni mnogoletnega sotrudnika, gospoda

Josipa Kadunca

kontoarista

danes v nedeljo dne 28. maja ob 4. uri popoldne v 33. letu starosti, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče.

Truplo zaslužnega pokojnika preneseno bode v torek dne 30. maja popoldne ob 5. uri iz hiše žalosti, Hrenove ulice št. 5 na pokopališče k sv. Krištofu

Svete maše za rajnega se bodo brale v mestni farni cerkvi pri sv. Jakobu v Ljubljani.

Blagi pokojnik priporočen bode v pobožno molitev in prijazen spomin.

V Ljubljani, dne 28. maja 1893.

Katoliška Bukvarna.

J. BENDIK v Št. Valentinu pri Steyru
jedini izdelovalec novo izumljene c. k. privilegovane

svetle tinkture za usnje

s katero se naredi svetlo (zlika brez krtače) usnje na konjskih komatih, vozovih, usnje za čevlje in galanterijsko usnje, priporoča ta svoj izdelek, kateri se rabi ne le pri c. in kr. vojaštvu in velikih transportnih podjetjih na Dunaju, temveč tudi v hlevih cesarskih visokostij že več let

Nadalje priporoča ravno isti za nepremocljive čevlje svojo slavnoznanost 377 20—18

nepremocno mast za usnje,

ki daje usnju posebno mehko in se rabi celó pri najvišjem dvoru.

Cene: Svetla tinktura za usnje kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica čev. 1 — 80 kr., št. 2 — 40 kr., št. 3 — 20 kr.
Nepremocna mast za usnje kilo 80 kr., 1/2 kilo 40 kr., 1/4 kilo 20 kr., 1/8 kilo 10 kr.

Prodajalci na drobno in vojaki dobé rabat.

Da se izogneš prevaram glej na ime „J. Bendik v Št. Valentinu“, ki je na vsakem kosu.

V Ljubljani je prodajeta Schussnig & Weber, v Celju Tanner in Steger, v Mariboru Holasek in Martinz.

→ Lepa mladinska knjižica! ←

POMLADNI GLASI

posvečeni

SLOVENSKI MLADINI.

III. zvezek.

Uredil

ALOJZIJ STROJ.

Založili sotrudniki.
Tiskala Katoliška Tiskarna v Ljubljani.
1893.

→ Lepa mladinska knjižica! ←

Katoliška Tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Knjižico diči slika Leona XIII., obsega 110 str. in praznuje letosnji jubilej sv. Očeta ter 300 letni spomin zmaga pri Sisku v otroški igri, ki se lahko predstavlja brez posebnih priprav. Zaradi lične oblike, mikavne, večidel pripovedovalne vsebine je zelo pripravno spominsko darilo, kakor tudi primerno darilo za piruhe, za birmo, ob godovih, koncem šolskega leta in ob podobnih prilikah.

Dunajska borza.

Dne 29. maja.	Dne 27. maja.
Papirna renta 5%, 16% davka 97 gld. 85 kr.	Ogerska zlata renta 4% 115 gld. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka 97 . 70 .	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron 94 . 80 .
Zlata renta 4%, davka prosta 117 . 25 .	4% državne srečke l. 1854., 250 gld. 148 . 20 .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron 96 . 24 .	5% državne srečke l. 1860., 100 gld. 184 . 50 .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld. 986 . — .	Državne srečke l. 1864., 100 gld. 196 . 75 .
Kreditne akcije, 180 gld. 335 . 75 .	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4% 98 . 80 .
London, 10 funtov strl. 123 . 85 .	Zastavna pisma 100 . — .
Napoleonador (20 fr.) 9 . 82 .	Kreditne srečke, 100 gld. 197 . — .
Cesarski cekini 5 . 84 .	St. Genois srečke, 40 gld. 67 . — .
Nemških mark 100 60 . 37 1/2 .	
	4% srečke dunajske parobrodne družbe 141 gld. — .
	Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld. 18 . 25 .
	Rudolfove srečke, 10 gld. 23 . 50 .
	Salmove srečke, 40 gld. 69 . — .
	Windischgrazove srečke, 20 gld. 70 . — .
	Ljubljanske srečke 22 . 50 .
	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld. 149 . 50 .
	Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2945 — .
	Akcije južne železnice, 200 gld. sr. — . — .
	Papirnih rubeljev 100 128 . 75 .

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobika.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahifferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnic.